

Nika Lamešić

„Ambivalencija“

11. 03. - 24. 03. 2026.

Galerija Šira

RADOVI I TEHNIČKE SPECIFIKACIJE:

- *Pospanko - jastučići punjeni vatom, 12 x (20x20cm), 2025.*
- *Objesi me da se osušim - duboki tisak na tkanini; tehnika mekong voska, 8 x (7 x 7 cm), 2025.*
- *1 - 2 - 3 - 4 - 1 - 2 - prošivena košulja, veličina M, 2025.*
- *Gorki snovi - instalacija, šivani objekt, 160 x 220 cm, 2025.*

ŽIVOTOPIS

Nika Lamešić (2001., Zagreb) umjetnica je čiji rad isprepliće razigranost sa neobičnošću ljudskih iskustava, stvarajući osobni dijalog s materijalima koje koristi. Njezina praksa obuhvaća crtanje, grafiku i šivane predmete kroz koje stvara intimne, emocionalno rezonantne komade. Studentica je 1. godine diplomskog studija Grafike na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu. Sudjelovala je u nekoliko skupnih izložbi od kojih izdvaja: One su tu u Kulturnom Centru Osijek i Matrice: Tijelo u Galeriji SC 2025. godine.

galerija

ŠIRA

Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
Republic
of Croatia
Ministry
of Culture

Grad Zagreb

- NAKLADNIK: Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti, Ilica 85, Zagreb, www.alu.unizg.hr •
 - ZA NAKLADNIKA: prof.dr.art. Aleksandar Battista Ilić, dekan ALU •
- VODITELJICA GALERIJE I KUSTOSICA IZLOŽBE: Korana Littvay, mag.hist. art., email: korana.littvay@alu.hr •
 - PREDGOVOR: Ela Junaković •
- GRAFIČKO OBLIKOVANJE: D.SOLUTION, Morana Holmes • TISAK: Knjigoprint • NAKLADA: 50 kom •
- www.shira.alu.hr • www.facebook.com/GalerijaShira • www.instagram.com/galerijashira

Ambivalencija

Opuštajući šum šivaće mašine ritmičan je i ravnomjeran. U radu Nike Lamešić on nije samo zvuk, već postaje ritam rada i ritam sna, ponavljajući obrazac koji istodobno smiruje i uznemiruje. Ujednačeni tempo uboda igle ne oblikuje samo materijalnu strukturu rada, već i utjelovljuje njegov sadržaj – njegovo zujanje djeluje poput bijelog šuma koji svijest uvodi u međuprostor sna i jave.

Prišivci u formi stripovskih sličica, uvode nas u početak priče – trenutak tonjenja u san. Sukcesivne slike - pogled kroz prozor, brojanje, uspavljivanje – vode prema šumu, odsustvu svijesti, vizualiziranoj kao napeti splet crnog i bijelog konca pod kojim se tkani na zateže. Sličnim postupkom prostor između sna i jave dočaran je na nenosivoj, asimetričnoj košulji. Motivi upisani u tekstil remete stabilnost odjevnog predmeta, čineći njegovu strukturu napetom i nesigurnom. Košulja zadržava formu tijela koje bi je moglo nositi i sugerira njegovu fizičku prisutnost, dok se narativ rada odvija u prostoru iz kojeg je svijest izmještena. U kontekstu ovih radova, šivanje nije samo sredstvo prikazivanja; sam proces šivanja simulira metodu uspavljivanja.

Ulaskom u san pojavljuju se mračniji motivi na instalacijama. Krevetu, kao simbolu udobnosti, pridružuje se narativna tapiserija u obliku mekanog pokrivača. Suprotno njegovoj intimnoj prirodi, pokrivač sadrži prizore poznate iz noćnih mora: od zubi i stepenica, preko zastrašujućih maglovitih lica, pa sve do nepoznatih i nelogičnih prostora. Ovi su likovi prikazani gotovo dječje, infantilno, naglašavajući krhkost subjekta koji sanja. Njihovi oblici pobuđuju iracionalne, djetinjaste strahove od onoga što ne postoji, ali se uporno vraća u snu. Pokrivač je išiven strpljivo i repetitivno, ubod po ubod igle, a repetitivnost koja je prethodno smirivala sada multiplicira strahove. Razapet preko kreveta, on podrazumijeva tijelo koje spava, mirno i nepomično, dok se nemir

odvija u sferi uma. Drugi ciklus prišivaka, izveden u dubokom tisku, sadržava otiske prstiju, kože i kose, kao nejasne dokaze prisutnosti u maglovitom prostoru sna. Kao i ostali radovi, tiskani tragovi tijela sugeriraju njegovu prisutnost i onda kada ga nema – u prostoru između jave i sna, svjesnog i podsvjesnog.

Repetitivnost šivanja se u radu ne pojavljuje tek kao formalna karakteristika, nego kao princip koji oblikuje narativ i temu rada. Ponavljajući čin šivanja istodobno smiruje i potencira nelagodu, stvarajući tako radove u kojima se snovi ne prikazuju, već događaju.

Ela Junaković

